

ל אחד היה בטוח שצה"ל יפסיד.
 ככל שהתקרב ובא יום המשחק הגדול, כן גברו החששות. הם הובעו בלישות ובקול רם, עלידי כל מי שהיה לו מגע וקשר עם נבחרת צה"ל בכדורגל. משחקי הקבוצה באימונים האחרונים, זיכרונם ונומפרות של ארבעה מאנשיה שעמדו לטוס מיד לאחר המשחק לארצות-הברית כדי להצטרף אל נבחרת הפועל, הידיעות על רמת משחקם של כדורגלני צבא צרפת — כל אלה לא הניחו מקום לחלומות ורודים על תוצאות המשחק. מתוך הלקסיקון העברי הוצא שם המושג שהפך שם נודף לכל והתמודדות ספורט ישראלית — לצאת בכבוד.

24 שעות לפני המשחק דבקה ההתרגשות גם בשחקנים. כמעט כולם היו צעירים, עד גיל 20. לגבי אחים מהם היתה ההתחרות נגד צבא צרפת מבחן בינלאומי ראשון. רובם התרגשו כאילו עמד המשחק להיות הראשון בחייהם, או האחרון. חלק מהם קיבל הרגשת בחילה. אחד שכב כל הלילה שלפני המשחק במיטתו, לבוש בחליפת אימון. כאשר עבר המאמן אליעזר שפיגל בלילה, בין חדריו זה אנשים, הוא מצא את כולם שוכבים במיטותיהם. אולם איש לא ישן במנוחה.

לפתע נכנסה בנבחרת צה"ל אמונה בי מולות. יום לפני המשחק הופיע במחנה זר אימנים נחמיה גראף, איש מכבי פתח-תקוה, הביא עמו חפיסות גומי לעיסה ואמר: "אם תלעסו מסטיק זה בשעת המשחק, זה יהיה הקמיע שלכם."

כאשר עלו שחקני הנבחרת על האוטובוס, שעמד להסיעם מצריפין למשחק, לא מצא לפתע נהג האוטובוס חן בעיני המאמן שפי

הגנרל והכדור. הגנרל הצרפתי גוסטב ז'רו, נציגו האישי של שר ההגנה הצרפתי, נושא את ברכתו בפתיחת משחק הכדורגל בין נבחרות צה"ל והצבא הצרפתי. מאחוריו נראה מאמן נבחרת צה"ל שפיגל (בסרינג) ולפניו שחקני ההגנה של הקבוצה הישראלית.

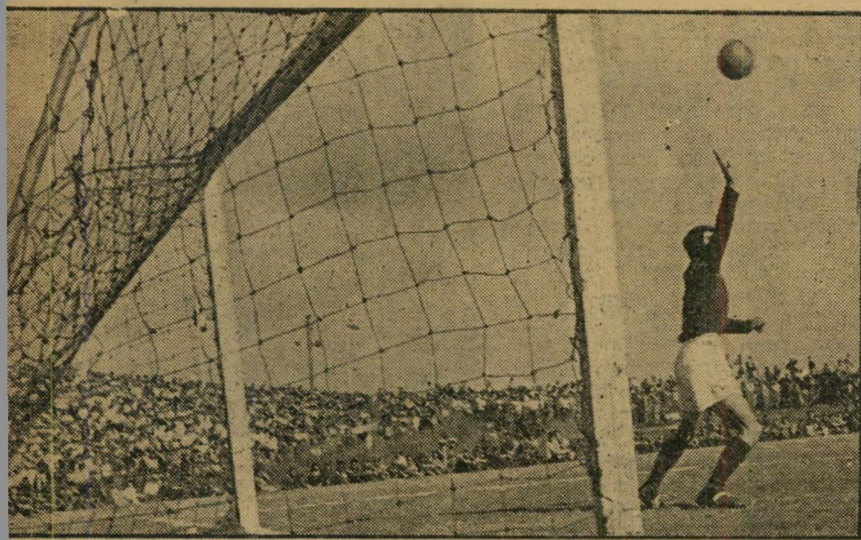
הצליחו לנצח את נבחרת צרפת, בשיעור 3:1. אולם סוד הנצחון היה אחר. הוא הור שג במאמץ ועבודה רצינית של חדשים. כא שר שרק השופט משה כהן את שריקת הסיום באיצטדיון רמת-גן ומאות ילדים התפרצו אל המגרש ונשאו על כפיים את כדור רגלני צה"ל, היה ברור ל-50 אלף הצופים שהם היו עדים למאורע גדול בתולדות הכדורגל הישראלי.

לא היה זה יום גדול בשל ההישג הספורי טאי בלבד. כי הנבחרת, עם נצחונה, לא היתה מושלמת. גדולתו של המאורע היתה בהוכחה הגלויה של מה שנחשב לבלתי אפשרי: לארגן במדינה תחרות ספורט מוצלחת, שתדפוק לכל פרטיה. השסדר, משי מעת ההמון, והתחבורה יהיו בה למופת ובי עיקר שאפשר לקיים כל זאת ללא אגודות מפלגתיות, ללא עסקנים וללא חסות של התאחדות אינטרנציונל. זה היה נצחונה ה"אמיתי הגדול של נבחרת צה"ל. היא שברה את התקדים של הרכבת נבחרת על בסיס הפיזיפטיפטי ועל בסיס של שמות כר כבים: צעד זה עשוי להיות הצעד הראשון בדרך לכדורגל בריא.

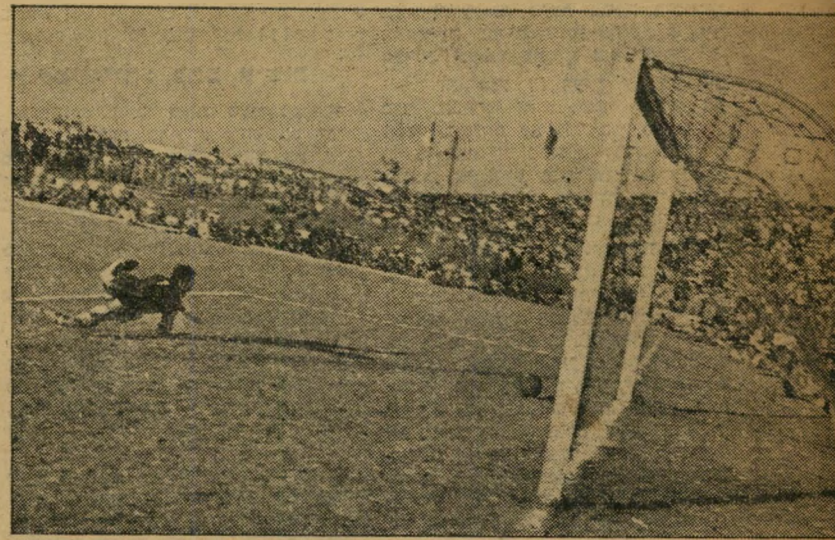
שני אנשים ראויים לכל התשבחות עבור הישג זה. היו אלה מרכיבי הנבחרת אלוף-משנה שמואל סוחר, ומאמנה אליעזר שפיגל, שהעמידו על נבחרת זו כעל קלף יחיד את כל עתיד הקריירה הספורטאית שלהם. שני הם לא ידעו מנוחה במשך שבועות, ראו את הרכבתה ואימונה של הנבחרת כמפעל חיים.

סוחר היה פעמיים קרוב להתעלפות בחדר ההלבשה, לפני המשחק. כשנגמר המשחק הוא רץ אחר האוטובוס שהסיע את ה

שלוש שנים נצחון

הרקת היציב. השער השני שהצליחו חלוצי נבחרת צה"ל להחדיר לרשת הצרפתית. מנציל בעט בעיטת קרן, השוער הצרפתי ניטר אל הכדור שחלף מעליו. הכדור הגיע לראשו של נחום סטלמן, שלא היסט, שלח אותו לשער הצרפתי, לתדהמת המגינים הצרפתים. 3:1 הקהל.

הרקת הי76. השער היחיד שהבקיעו כדורגלני צבא צרפת הובקע כשהתוצאה היתה 2:0 לזכות צה"ל. החלוץ הצרפתי רוסיצ'לי הצליח לחדור מבעד להגנה הישראלית, בעט כדור נמוך, שטוח ומכוון יפה. 3:1

שחקנים, עלה עליו והשתיק את כולם. ה"כדורגלנים התכוננו לנאום ציוני אך סוחר שרעד מרוב התרגשות, צעק רק: "שלוש פעמים קיפאק לספורטאי צה"ל!" היתה זו שעתו הגדולה.

נראה שההישג על המגרש לא יהיה ההישג היחיד של נבחרת צה"ל. משחק הצליח לעורר משהו בלבבות מסוימים. כאשר יגיש ראש הממשלה לאור המשחק אל השחקנים, התעניין לדעת אם רפי לוי תימני, ואמר: "אתם רואים, אפשר גם לנצח!" באותו רגע כבר הסתמנה תכנית באופק. התכנית: לשי לוח את נבחרת הצבא למשחק גומלין בי צרפת, להפכה לבסיס לנבחרת ישראל בהתמודדויות בינלאומיות.

ל מהלך המשחק בין נבחרות צבא צרפת וצה"ל כותב שייץ מזור:

נגד איוה שחקנים עוד לא שיחקתי בחיים שלי. שיחקתי נגד תורכים ונגד רוסים.

אירידידה! כבר בבואם לשדה-היתעופה בלוד נתגלו כדורגלני צרפת כתקפניים מאוד. בתמונה נראים שניים מהם, כשהם מודים בצורה צרפתית מאוד לאחת מחיילות צה"ל, ששימשה להם כמארחת. המארחות ענדו לצרפתים את תגי צה"ל, זכו למחמאות פעילות

גל. שפיגל ראה כיצד הוא עולה על המכונית ואמר: "הוא לא יביא מזל!" וניגש אל הנהג: "חבר, תעשה לי טובה. קום ותן לי לנהוג." שפיגל הוביל את אנשיו למגרש במו ידיו, כשהוא גוהג במכונית.

כשהגיעו למגרש, שוב נתקע בראש ה"אנשים הרעיון שעליהם להחליף את חדר ההלבשה המיועד לשחקנים מק מים, בזה הנועד לאורחים — מפני ששם תמיד מפ"סידים. אלוף-משנה שמואל סוחר, מרכיבי הנבחרת, דאג להחלפת החדרים.

המעניין הוא שלמרות הרגשת הפחד, ריי חפה באויר ההרגשה שיושג נצחון על נבחרת צבא צרפת. והמפליא הוא שההרגשה היתה שהנצחון יהיה בשיעור 3:1. דקות מספר לפני תחילת המשחק נטל צבי צוקר, איש מכבי נתניה ומנהל הקבוצה, את נכדור בידי, רשם עליו בגיור "3:1", הגיש אותו לשמואל סוחר. סוחר הוסיף את חתימתו, גשק את הכדור ומסרו לשופט.

מה מאנשי נבחרת צה"ל מאמינים עד היום כי רק בגלל קמיעות אלה